

ВТОРОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА Я.

АЗЪ старецъ на избранна та господѣ, и на чада та нейни, които азъ ѡбвѣщамъ во истиннѣ, и не самъ азъ, но и сички те които са познали истина та :

2 Заради истина та коѣто превѣвае въ насъ, и съ насъ ще да вѣде вѣчно :

3 Да вѣде съ васъ вѣтъ, мѣтъ, миръ, ѡ вѣа ѡцѣ, и ѡ гдѣ Исуса Хрѣта сына ѡца, съ истина и сълюбовь.

4 Возрадовѣхсе по премногу, защото найдохъ (нѣкои) ѡ твоите чада, които ходятъ въ истина та, като що сме прѣали заповѣдь ѡ ѡцѣ.

5 И сегѣ те моимъ, господже, не като че ти писвамъ нова заповѣдь, но онаа коѣто имаме испрѣвъ, (сирѣчь) да ѡбвѣщаме едины азъдигго.

6 И това ѣ любовь та, да ходиме по неговите заповѣди : таа ѣ заповѣдь, каквото сте чѣли испрѣвъ, да ходите въ неѣ.

7 Защото мнозина лестци са вѣзли въ миръ, които не исповѣдватъ, че Исуса Хрѣтосъ ѣ дошелъ въ чело-вѣческо тѣло : таковъ (человѣкъ) ѣ лстѣцъ и антихрѣтъ.

8 Варѣте се да не изгубиме ѡнова, за коѣто сме се трудили, но да воспрѣимемъ совершена мзда та.

9 Секой който прѣстѣпѣва оученіе то Хрѣтово, и не стои въ него, ѡнъ нема бѣга : а който стои во оученіе то Хрѣтово, ѡнъ има и ѡцѣ и бѣга.

10 Яко нѣкой дохожда коды васъ, и не принѣси това оученіе, не прѣимайте го въ домъ свой, и не вѣкайте мѣ, доврѣ дошелъ :

11 Защото който мѣ вѣка доврѣ оутро, (или) доврѣ дошелъ, бѣва собщникъ на неговите зли дѣла.

12 Много имахъ да ви пишемъ и нешеахъ (да пишемъ) на хартіѣ съ мастило : но надамсе да дойдемъ при васъ, и оустѣ съ оустѣ